

Jaarthema 2010 - 2011

Jeugdzondag
12 september

Het nieuwe jaarthema van de CGJO 2010 – 2011 is , Te Gekke Liefde.

De Liefde van God is veel zijdig. Vaak wordt deze op één manier ingekleurd. Met het jaarthema willen we uitdagen om Gods liefde meer kleur te geven en uitdagen deze Te Gekke Liefde stap voor stap te beantwoorden.

In de bijbel kunnen we veel teksten vinden die over de liefde van God gaan. Op verschillende manieren laat Hij ons Zijn liefde zien. En Hij daagt ons uit om deze Liefde te beantwoorden.

Dit jaar staan we samen stil bij Zijn Te Gekke Liefde!

Te Gekke Liefde...

Te gekke liefde. Dat thema zal op jeugdzondag uitgewerkt worden. De liefde van God is zo groot, dat je die niet begrijpen kunt: te gek gewoon. En als je door die liefde bent aangeraakt, ga je merken wat dat betekent. Dat wekt ook liefde op bij jou. Te gekke liefde *voor* jou vraagt om te gekke liefde *van* jou.

Zo wordt het thema uitgewerkt in twee diensten:

1. te gekke liefde voor jou!
2. te gekke liefde, ook van mij?

Om het thema aan de hand van één persoon uit te leggen is gekozen voor Abraham. De eerste schets gaat over de roeping van Abraham. Abraham ontmoet de te gekke liefde van God voor hem. Wat zegt dat over God? Wat betekent die liefde voor Abraham? Wat kunnen wij hiervan leren? In een dienst die ook voor de jongsten te begrijpen kan zijn, is het belangrijk aan de hand van een concrete geschiedenis een paar kernbegrippen uit te leggen. Die kernbegrippen zijn: liefde, overgave, geloof. Het zal er om gaan dat deze drie woorden niet als theoretische begrippen klinken, maar door de geschiedenis van de Bijbel zelf tot leven komen in de dienst.

De tweede schets gaat over een meer dan gekke vraag van God aan Abraham. Hij moet zijn zoon Izaäk teruggeven. Inmiddels heeft Abraham een beetje geleerd dat als je met God leeft, je misschien niet alles kunt begrijpen. Maar dat je zult leren dat je je wel aan die te gekke liefde van God kunt overgeven, ook als je dat niet allemaal begrijpt. Dat is nu precies onze te gekke liefde voor Hem.

Te gekke liefde, ook voor jou!

Morgendienst op jeugdzondag

Schriftlezing: Genesis 11:27-12:9.

Tekst: Genesis 12:1-3

Schets voor een dienst, waarin de kinderen ook betrokken kunnen worden

Opbouw

Om de kinderen direct bij het thema te betrekken wordt begonnen met een directe vraag, die de kern van het thema naar voren brengt.

Daarna volgt een voorbeeld, dat het thema aanschouwelijk maakt. Dit voorbeeld zal geïntegreerd moeten zijn in de hele dienst, om in de gedachten van de kinderen met de geschiedenis van Abraham verbonden te kunnen worden. Daarom dient in de toepassing van de preek dit voorbeeld weer terug te komen.

Het grootste deel van de preek bestaat uit het vertellen van de geschiedenis van Abraham op een manier die steeds weer kleine verbindingen legt met het leven van de kinderen, maar daarover heen ook met de ouderen in de gemeente. Een preek is iets anders dan alleen een kinderverhaal. Het is een uitdaging om met het thema van de liefde van God zowel kinderen als ouderen te bereiken, op verschillende niveaus, zonder de preek voor de kinderen als opstapje te gebruiken, of de preek voor ouderen als een aanhangsel er achter aan te voegen.

Om de suggesties zo concreet mogelijk te maken, staat een aantal fragmenten in de uitwerking van de preekschets in de directe rede.

Inleiding

Openingsvraag:

Als iemand tegen je zegt: 'ik houd van jou', wat doe je dan? Je kunt natuurlijk vragen: 'maar waarom dan?' Of: 'ik snap het niet, wat bedoel je daar precies mee?' Of je kunt vragen: 'ik weet dat nog zo net niet, hoor, "ik houd van jou", ja ja, dat zal wel...' Of: 'waar haal je dat vandaan eigenlijk?' Dat kan je doen. Maar dat zou wel raar zijn.

Als iemand tegen je zegt: 'ik houd van jou', kan je eigenlijk maar twee dingen doen.

Of heel hard weglopen, als jij helemaal niet wil dat zo iemand dat tegen jou zegt. Omdat je er niets mee te maken wil hebben.

Of niks zeggen, maar je gewoon laten vallen in de armen van die ander. Omdat dat nou precies is wat jij fijn vindt, dat je van elkaar wil houden en bij elkaar wil blijven.

Dat is nu precies wat hier gebeurt in de Bijbel, in het stuk dat we gelezen hebben. Abraham krijgt van God te horen: 'Ik houd van jou!' En wat doet Abraham? Hij laat zich vallen in de armen van God. Hij loopt niet weg, gaat ook geen vragen stellen, maar geeft zich over, omdat hij het zo fijn vindt, dat God van hem houdt.

Voorbeeld

Ik wil je laten zien wat Abraham doet, als hij hoort dat God tegen hem zegt: Ik houd van jou. Eigenlijk laat hij zich gewoon vallen in de armen van God. Hoe denk je dat dat ging? Ik zal het je laten zien...

Een kind dat van te voren gevraagd is hieraan mee te doen wordt nu naar voren geroepen. De predikant gaat achter het kind staan en vraagt het kind zich achterover te laten vallen in zijn armen. Het is belangrijk dat de predikant niet te dicht achter het kind staat. Dat vergroot het gevoel van onzekerheid als je je achterover laat vallen. Vaak zal een kind dan eerst een klein stapje doen, of een voet naar achteren doen voor de zekerheid. Evt. doe je het nog eens over. In een gesprek hierover

kom je er achter wat het zo moeilijk maakt om je te laten vallen. Twee kernwoorden uit dat gesprekje zullen helpen de preek te begrijpen: loslaten en vertrouwen. Loslaten wat je voor je eigen gevoel zekerheid geeft: dat stapje of die voet naar achteren. En vertrouwen dat de ander er echt is en je opvangt, ook als je dat niet kunt zien. Dat vraagt overgave aan wie die ander is. Dus als hij tegen je zegt: ik houd van je, je gewoon in zijn armen laten vallen. Dat deed Abraham.

Fragmenten voor het volgen van de geschiedenis van Abraham

Weet je wat het rare is bij de liefde van God? Dat God van mensen wil houden, ook als die mensen helemaal niet op zoek zijn naar God. Dat is bij Abraham heel duidelijk te zien. Abraham was helemaal niet op zoek naar God. En toch hoort Abraham de stem van God. Hij roept hem. 'Ik houd van jou. Abraham, verlaat je land, verlaat je stam; Abraham, je moet gaan reizen naar het land dat Ik zal wijzen...'

Basis

Waar zat Abraham toen hij dat hoorde? We hebben net uit de Bijbel gelezen, dat Abraham een gewone man was...

Kort kan aangegeven worden: hij staat in de rij van gewone mensen in het geslachtsregister. Het was niet zo best met die gewone mensen. Het is nog niet zo lang geleden dat God de mensen gemaakt heeft. Maar de mensen zijn in opstand gekomen tegen God. God heeft er zelfs spijt van dat Hij de mensen gemaakt heeft. Dan komt de zondvloed. Opnieuw maakt God een nieuw begin. Maar opnieuw gaat het mis. Mensen worden geslachten, geslachten worden volken, en dan komt de torenbouw van Babel. Te midden van die volken, geslachten staat ook Abraham. Genesis 6 en Genesis 11 vormen de donkere achtergrond van de roeping van Abraham. Onderstreept kan worden dat Abraham net als zijn burens de afgoden diende in Haran (Jozua 24:2).

Toch wordt het met Abraham anders. Waarom? Omdat hij op zoek gaat? Omdat hij beter is? Nee, Deuteronomium 7:7 onderstreept: alleen maar omdat God hem liefhad. Dat is de tèt gekke liefde van God. Eenzijdige liefde.

Bij liefde van mensen kom je dat ook wel tegen: dat liefde eenzijdig is. Dat je niet altijd kan snappen waarom je van iemand houdt. Maar bij God gaat dat nog veel verder. Dat God van Abraham houdt, ligt helemaal niet aan Abraham, maar komt helemaal van God.

Die eenzijdige tèt gekke liefde is ook voor ons de enige basis. Denk aan de doop.

Loslaten

Die liefde vraagt wel iets van Abraham. Eigenlijk vraagt die liefde van God niet meer en niet minder dan dit allersimpelste: dat Abraham zich laat vallen in de armen van God. Dat hij niet wegloopt dus, daar begint het mee. En dat hij vervolgens niet vertrouwt op iets wat voor zijn gevoel een beetje extra zekerheid kan geven, dus niet een stapje achter uitzetten, of zijn voet naar achteren doen, maar gewoon: zich helemaal laten vallen in Gods armen. Dat is het antwoord dat God verwacht, als Hij tegen Abraham zegt: 'Ik houd van jou'.

De Bijbel laat zien wat Abraham moet loslaten. De dingen die God noemt zijn precies de dingen die je zekerheid kunnen geven. In drie cirkels zet God het voor Abraham neer: je land, je familie, je vaders huis (Gen. 12:1). Dat komt steeds dichterbij. Je land is de plaats waar je je thuis weet. Je familie is waar je bescherming van kunt verwachten in die tijd. Je vaders huis is de tent, waar je je helemaal veilig voelt.

De vertrouwde sfeer die veiligheid biedt loslaten, wat betekent dat voor ons? Hier is misschien een paar vragen te stellen die via de kinderen ook naar de ouderen toe klinken. Wat biedt ons vandaag houvast? Ons verstand? Dat we het in elk geval kunnen begrijpen. Ons gevoel? Dat we het willen ervaren?

Wat is nu precies loslaten voor ons? Denk aan het voorbeeld, en je kunt misschien aanvoelen op welke manier je zelf een stapje wilt zetten voor de veiligheid, je voet half in de lucht, zonder je echt helemaal over te geven.

Vertrouwen

Hoe kun je je echt helemaal overgeven aan de te gekke liefde van God? Doordat je Hem helemaal vertrouwt. Abraham ging op weg, omdat hij gewoon gelooft wat God tegen hem zegt. 'Ik zal je iets geven wat veel meer houvast en veiligheid geeft, dan je eigen familie en de tent van je vader.' Daarom gaat Abraham. Hij pakt zijn spullen in. En gaat op reis naar een plek die hij nog niet kent. Wat is daarvoor nodig? Een keus, een beslissing. Maar die beslissing bouwt wel ergens op: de belofte van God. Als God zegt: 'Ik houd van jou', geeft God daar gelijk enorme beloften bij. Abraham moet drie cirkels loslaten, die steeds dichterbij komen. Abraham krijgt er Gods beloften voor in de plaats, ook in drie cirkels. Hij wordt zelf een huis, een groot volk. Hij zal de zegen van de HERE ontvangen. Zijn naam zal God groot maken (Gen. 12:2).

Stapje voor stapje

Hoe komt Abraham er achter dat God dat echt zal doen? Kon hij dat al zien? Kon hij dat begrijpen? Wat God aan Abraham belooft, is eigenlijk onmogelijk voor Abrahams gevoel. Een huis, een volk, hoe kan dat? Nadrukkelijk stond in het geslachtsregister over Sarai als enige geschreven, dat zij geen kinderen kon krijgen (Gen. 11:30).

Dat is dus geloven. Als God tegen je zegt: 'Ik houd van je', dan laat je je in zijn armen vallen, ook als je het nog niet kan snappen, hoe God zal doen wat Hij belooft.

En weet je hoe Abraham er achter komt, dat God het doet? *Doordat* hij op weg gaat. Stapje voor stapje vindt hij de weg naar het beloofde land. Pas als hij er is, zegt God tegen hem: 'dit is het nu'. Maar Sarai heeft dan nog steeds geen kinderen. Stapje voor stapje vervult God zijn beloften, niet in één keer. En alleen door je over te geven in zijn armen ga je het stapje voor stapje merken, dat God het echt geeft.

Gods hand voor ons

Zo is het ook voor ons. Welke beloften hebben wij van God gekregen? In een gesprekje zullen de kinderen een aantal dingen kunnen noemen.

Het is mooi om de hand van God waar wij ons aan over kunnen geven zichtbaar te maken. Een grote hand (van karton). Laten de kinderen vervolgens dingen noemen, hoe wij die hand van God kunnen merken, waar wij ons aan kunnen overgeven. Wat heeft God ons beloofd? Hoe zegt Hij tegen ons: 'Ik houd van jou'? Genoemd kunnen worden: de doop, de Bijbel, de Here Jezus, de Heilige Geest, enz. Op dat moment kunnen aan de hand van God symbolisch deze beloften van God zichtbaar worden vastgemaakt: een tekening van een druppel voor de doop, van een Bijbel, van het kruis, van een duif voor de Heilige Geest. Je kunt hierbij ook een hart maken voor de liefde van God en een paar wolken waar je iets in kan tekenen of schrijven, zodat kinderen diverse dingen kunnen noemen van beloften van God, die gelijk concreet aan de hand worden vastgemaakt. Hier kan nogmaals onderstreept worden: deze liefde is echt te gek; dit komt eenzijdig van Gods kant, net als bij Abraham.

Daarna kan de preek teruggrijpen op het begin: wat doe je nu als je die hand van God ziet die zegt: 'Ik houd van jou'? Geef je je er aan over? Net als Abraham: niet alles begrijpen, nog niet alles voelen, maar je er aan overgeven. Loslaten wat in de weg staat, vertrouwen op Hem.

Als je zo op weg gaat, zul je merken, dat die hand je niet laat vallen. Te gek, die liefde van God.

Te gekke liefde, ook van mij?

Middagdienst op jeugdzondag

Schriftlezing: Genesis 22:1-19

Tekst: Genesis 22:8

Schets voor een dienst, die in het bijzonder is afgestemd op jongeren

Verbinding met de morgendienst

De schets sluit aan bij die van de morgendienst. Uiteraard zal de toon verschillen. De interactie zal niet zo zijn als bij de kinderen, maar moet gezocht worden in de manier van presenteren, zonder 'kinderachtig' te worden.

Na de te gekke liefde van God volgt nu de te gekke liefde van ons als antwoord aan Hem.

Daarbij kan in de dienst worden aangesloten bij het beeld van de morgendienst. Het is daarom goed als de hand die 's morgens gebruikt is, er nog steeds staat.

Het gaat ook in de middagdienst over de overgave van Abraham. Nadat 's morgens zichtbaar werd hoe Abraham zijn *verleden* en *heden* loslaat en overgeeft in Gods hand, komt nu naar voren dat Abraham ook zijn *toekomst* in Gods hand geborgen weet. Dat kan op enig moment in de dienst symbolisch worden duidelijk gemaakt, door een bordje te maken waar dat woord *toekomst* groot op geschreven staat. Dat bordje kan dan aan de hand worden vastgemaakt, tussen de andere symbolen die er 's morgens aan gehangen werden.

Zo wordt symbolisch zichtbaar gemaakt, hoe Abraham zijn toekomst loslaat en in Gods hand legt.

Tegelijk staat dat bordje tussen al de andere symbolen die tekenen waren van Gods beloften.

Uiteindelijk is de zekerheid dat de toekomst in Gods hand ligt ook zo'n belofte, waar Abraham zich aan kan overgeven. Dat bordje zegt dus iets over *Abrahams* te gekke liefde voor God en tegelijk iets over *Gods* te gekke liefde voor Abraham. Abraham legt zijn toekomst in Gods hand en God zegt tegen hem: Ik wil jouw toekomst in mijn hand vasthouden.

Deze te gekke liefde van twee kanten is een bemoediging en tegelijk een uitdaging voor ons; in de dienst wordt de vraag aan onze jongeren gesteld: in wiens hand leg jij je toekomst? Waar is die veilig? En wat vraagt dat van jou?

Persoonlijk getuigenis

Het zou mooi passen in deze dienst, als een van de jongeren die vorig jaar belijdenis gedaan heeft, kort vertelt wat het betekent om je toekomst in Gods handen te leggen. Dat kan een goed moment zijn, om dat bordje van 'toekomst' aan die hand op te hangen.

Een kort persoonlijk getuigenis uit het eind van het vorige seizoen kan een prachtige start zijn aan het begin van het nieuwe seizoen. Laat dat wel sterk geconcentreerd zijn op dat thema 'toekomst', om het dicht bij het thema van de dienst te houden. Goed overleg daarover is noodzakelijk.

Opbouw

De preek kan beginnen met een vraag, die aansluit bij de vraag van 's morgens, maar direct het nieuwe van het thema van de middagdienst aangeeft. Wat gebeurt er als iemand zegt: 'ik houd van jou' en hoe kun je daarop reageren?

Vervolgens kan even op het beeld van de hand gewezen worden. Eventueel kan op dat moment dat bordje met 'de toekomst' aan de hand worden vastgemaakt, of kan er op gewezen dat dat net gebeurd is in de dienst.

Vervolgens komt de gang van Abraham naar de berg Moria aan de orde, als de manier waarop Abraham zijn te gekke liefde voor God laat zien. In de preek zullen een paar momenten uit die gang levendig getekend kunnen worden.

Het begint met die onbegrijpelijke vraag van God. Des te onbegrijpelijker als je iets aanvoelt van de worsteling die heeft plaatsgevonden voordat Izaäk geboren werd. Dit kind is kind van Gods belofte. Dan volgt Abrahams antwoord. Drie dagen is hij onderweg in overgave aan Gods opdracht die hij niet begrijpt. Dat onderstreept de bewuste keus om op die weg door te gaan.

Vervolgens is er de beklimming van de berg, met de dramatische tekening ervan in Genesis 22. Hier blijkt wat het hoogste van Abrahams liefde is: hij is helemaal op God gericht in zijn vertrouwen dat God zichzelf zal voorzien.

Op het hoogtepunt zegt God: 'nu weet ik het.' God heeft de te gekke liefde van Abraham gezien en geeft dan een offer, dat Abraham in de plaats van zijn zoon kan brengen. Zo krijgt hij zijn toekomst letterlijk uit Gods hand terug en ziet die er voortaan anders uit. Het is een toekomst die ontvangen is uit Gods hand. Te gekke liefde voor God brengt zekerheid voor de toekomst.

Tenslotte kan een verdieping aangebracht worden: achter de gang van Abraham naar de berg Moria staat de gang van de Vader die zijn Zoon op diezelfde berg brengt en wél prijsgeeft, om ook onze toekomst vast te maken. Wat is ons antwoord op deze te gekke liefde van God?

Suggesties voor de invulling van de preek, enkele fragmenten

Inleiding

Als iemand tegen jou zegt: 'ik houd van jou', hoort daar meestal gelijk een vraag bij: 'en houd jij ook van mij?'

Het is het mooiste dat je kan overkomen. Wanneer jij als jongere eindelijk durft te zeggen: 'ik houd van jou', dat je dan dit antwoord krijgt: 'en ik van jou!' Op dat moment volgt er meestal niet een heel gesprek, waarom je van elkaar houdt. Nee, meestal volgt op zo'n antwoord geen redenering, maar is het juist helemaal stil. Verwonderd ben je van dat mooiste geschenk: liefde. Ik van jou en jij van mij...

Dat is nu precies wat Gods stem in de Bijbel vanmiddag aan ons vraagt. Vanmorgen zagen we de hand van God. 'Ik ben er,' zei God tegen Abraham, en tegen ons. 'Ik houd van jou.' Dat is liefde die te gek is voor woorden. Die liefde is er. Kijk nog maar even naar die hand. God laat het zien in de doop, in de bijbel, in... Hij zegt ook tegen ons: 'hier is mijn hand, ik houd van jou.' Nu vraagt God vanmiddag: 'en jij, houd jij van Mij?'

Abraham was op weg gegaan

Abraham antwoordde vanmorgen: 'ja, ik houd van U, HERE. Ik geef mij aan uw hand over. Ik ga ervoor. Ik ga met U. Ik laat mijn verleden los, ik geef mijn heden aan U over; ik ga en laat me vallen in uw hand.' Abraham is gegaan en juist zo, door op weg te gaan met God, is hij ook bevestigd. God zegende hem.

Dat was niet altijd makkelijk. Misschien ken je die geschiedenis wel. Eerst kreeg hij een land, maar nog steeds geen kind. Hoe zat dat nu met de belofte, dat hij een groot volk zou worden? Abraham bedacht zelf een truc om een kind te krijgen. Maar dat was niet Gods weg. Uiteindelijk heeft God hem en Sara toch een kind gegeven: Izaäk. God heeft zijn belofte waar gemaakt. Zie je wel: als je met God gaat, word je gezegend, zou je kunnen zeggen.

Een nieuwe vraag van God

Maar dan... Vanmiddag gaan we nog één stapje verder met Abraham op weg. Wat gebeurt er dan? We hebben de onvoorstelbare opdracht gelezen:

'Abraham!' 'Ja, Here, hier ben ik.' 'Abraham, ga weer naar een land dat ik je zal wijzen, het land Moria, en offer daar je zoon, je enige, die je liefhebt, Izaäk, als een brandoffer voor Mij.'

Wij weten méér. Bijvoorbeeld omdat er bij staat dat God Abraham ging beproeven. God wilde weten wat er in Abrahams hart zat. Bovendien weten we hoe het afloopt. Maar je moet je eens voorstellen, wat Abraham hiervan begrepen kan hebben...

Als drie mokerslagen komt het op Abraham af: 'je zoon, je enige, die je liefhebt'. Ooit had Abraham zijn verleden moeten loslaten, toen had God dat ook gezegd in drie cirkels, die steeds dichterbij kwamen (weet je nog van vanmorgen): je land, je familie, je vaders huis. Nu moet Abraham weer loslaten. Nu niet zijn hele verleden, maar zijn toekomst. Zijn zoon, door God aan hem beloofd. Zijn enige, zijn hoop, zijn toekomst. Die hij liefhad: het liefste dat hij heeft in de wereld. Zijn Izaäk... Het is of God zegt: jij wilt Mij liefhebben Abraham? Okay, Ik geloof dat, dat jij voor Mij wil gaan. Ik zie wel, dat jij je aan mijn liefde wilt overgeven. Maar nu wil Ik je nog één ding duidelijk maken: dat dat niet alleen gevolgen heeft voor vandaag, maar ook voor je toekomst. En Mijn vraag aan jou Abraham, is heel simpel. Wil je dat ook nog? Wil je ook je toekomst aan Mij overgeven? God wil kijken wat er in Abrahams hart zit, of hij ècht met de liefde van God wil leven. Dat kan alleen als je niet alleen je verleden en je heden, maar ook je toekomst aan Hem overgeeft.

Dat vraag God ook aan jou. Durf je het om je zó over te geven? Omdat je weet dat ook je toekomst in zijn hand ligt... Hier kan gewezen worden op de hand en het bordje van de 'toekomst', dat je er nu aanhangt of er net aan gehangen is.

Een keuze

Met geen woord horen we iets van wat er in Abraham is omgegaan. Abraham gehoorzaamt, omdat God het zegt. Drie dagen is hij onderweg. Hij had dus nog kunnen omdraaien. God gaf hem gelegenheid er nog eens over na te denken. Maar Abraham blijft gaan op de weg die God hem gewezen had.

De keuze voor God is meer dan een opwelling van een moment. En juist door met God op weg te gaan, wil Hij je vast maken in die keuze.

Echte overgave

Onder aan de berg laat Abraham zijn knechten achter. 'Wij zullen terugkeren,' zegt hij. Om geen argwaan te wekken? Of blijkt hier al iets van zijn vertrouwen? Dat weten we niet.

We zien wel de zorg van Abraham voor zijn zoon. Het gevaarlijke mes en het vuur draagt hij zelf. Izaäk draagt alleen het aanmaakhout.

'Mijn vader.' 'Hier ben ik, mijn zoon'. 'Pap, we hebben hier hout en vuur, maar waar is nu het offerlam?' Die vraag snijdt Abraham door zijn ziel. Izaäk, zijn liefste, vraagt: waar is nu dat offerlam? 'Mijn zoon, God zal er zelf in voorzien'.

Dat antwoord laat nu het geloof van Abraham zien. Hij gaat helemaal doen wat God zegt. Hij kan echt niet begrijpen hoe het nog goed kan komen. En toch weet hij zeker, dat als dit de weg van God is, God zelf zal voorzien in wat nodig is.

Eigenlijk zegt Abraham: we gaan naar God toe, mijn zoon. En op die weg zal God zelf zorgen voor wat nodig is. Ook voor ons.

Dat is dus je toekomst overgeven aan God. Dat is helemaal open zijn voor wat Hij gaat doen, ook als je dat niet snapt. Alleen maar omdat je weet: de te gekke liefde van God vraagt gewoon, dat ik mij helemaal overgeef aan Hem, voor nu en voor de toekomst.

Hoe kunnen wij dat doen? Bijvoorbeeld doordat je bidt, of God je wil leiden. Maar hoe doe je dat? Het kan zo maar zijn, dat je bidt of God je wil geven wat jij zelf graag wil. Dan vind je dus dat de dingen zo moeten gaan, zoals jij dat in je hoofd hebt, en je bidt er nog even bij, of God dat wil zegenen. Je houdt de dingen dan uiteindelijk in je eigen hand. Abraham doet het precies andersom: hij legt zijn toekomst helemaal in Gòds hand. Hoe kunnen wij dat doen?

God voorziet inderdaad

Abraham gaat heel ver. Hij legt het hout klaar. Hij bindt Izaäk vast en legt hem er op. Hij heft het mes op en zal zijn zoon offeren aan God.

'Ho Abraham! Nu weet ik het. Stop, dit is genoeg. Nu weet ik dat je Mij je zoon, je enige, niet hebt onthouden. Je hebt hem aan Mij gegeven, maar... je mag hem houden. Maak je zoon los. Ik geef hem aan je terug. Je toekomst, je Izaäk, je krijgt alles terug van Mij.'

God weet het. En Abraham weet het nu ook: zijn hele toekomst krijgt hij terug van God, omdat hij die in Gods hand heeft gelegd.

Nu ziet die toekomst er trouwens wel anders uit. Want voortaan beseft hij, dat hij alles wat hij heeft, echt uit Gods hand gekregen heeft.

Om nog eens te onderstrepen, dat God wel recht heeft alles aan hem te vragen, geeft God een offerdier, dat Abraham mag offeren in de plaats van zijn zoon. Dat offer is een symbool: eigenlijk had dit je zoon moeten zijn. Maar God geeft een offer in de plaats van Izaäk. Het is dus pure genade, dat Abraham Izaäk mag houden.

Het offer van Abraham was een symbolisch offer. Later zal er op diezelfde berg nog iets anders gebeuren. Op die berg Moria, zegt de Bijbel, is de tempel gebouwd, waar ook offers werden gebracht. En nog later heeft God op een van die bergen daar vlakbij nog een heel ander offer aangenomen. Dat was het offer van een mens, die niet alleen maar symbolisch aan God gebracht werd. Die mens ging echt in de plaats staan van mensen, die het niet meer verdienden om met God te mogen leven. Dat is het offer van Jezus Christus.

Abraham mocht zijn enige zoon houden. God heeft zijn enige Zoon, die Hij liefhad, overgegeven. Toen was er geen stem die zei: ho maar. Toen was er geen ram in de struiken om in zijn plaats te sterven. Nee, want God wilde dit offer van Jezus Christus wel aannemen. Om ons allemaal duidelijk te maken: die straf hebben wij verdiend, omdat wij onze toekomst zo vaak los van God zien en zelf in onze hand willen houden.

Achter wat Abraham deed zie ik opeens de Vader in de hemel die zijn Zoon wel overgegeven heeft, om ons toekomst te geven. Daarom kan ik weten, dat mijn toekomst veilig is bij God. Omdat God zijn Zoon gegeven heeft om de grote toekomst voor ons te openen. Omdat Hij zijn offer bracht, mag ik mijn toekomst veilig weten in zijn hand.

Dat is Gods te gekke liefde voor ons. Welk antwoord geef jij? Durf jij net als Abraham te antwoorden met te gekke liefde?

Abrahams te gekke liefde laat zien hoe wij kunnen bidden: ik geef me helemaal aan U, mijn nu en mijn toekomst. Want in uw hand is die toekomst zeker. Ook als ik niet precies weet hoe het verder zal gaan. U zult er in voorzien.

Suggesties voor verwerking en gesprek

Gespreksvragen

1. Wat is moeilijker geweest voor Abraham, denk je: om zijn verleden op te geven voor God of om zijn toekomst over te geven in Gods hand? En voor jou?
2. Noem een paar concrete punten die gaan over jouw toekomst, waar je wel de leiding van God over wilt weten.
 - a. *Hoe* zou je dat in Gods hand kunnen leggen?
 - b. Wat maakt het moeilijk of makkelijk om dat te doen?
3. Kun je aan iemand die niet gelooft uitleggen, waarom het fijn kan zijn om je over te geven aan Gods hand? Stel dat degene die naast je zit niet gelooft. Probeer eens in heel eenvoudige woorden uit te leggen wat het voor jou betekent om je over te geven aan Gods hand. Praat er daarna met elkaar over door, wat je moeilijk vindt om uit te leggen en waarom.
4. Als een vriend of vriendin tegen je zegt; ik houd van jou, vraagt dat eigenlijk om een antwoord. Houd jij ook van mij? Als God tegen jou zegt: Ik houd van jou, vraagt dat ook om een antwoord: jouw te gekke liefde voor Hem. Hoe kun jij die liefde aan God laten zien, denk je?

Verwerking

Als je hierover met elkaar gesproken hebt, kun je het gesprek samenvatten door iets concreets te *doen*.

Voor je ligt een grote hand (net zo een als er in de kerkdienst stond).

Je maakt symbolen, briefjes of tekeningen van de dingen die over jouw toekomst gaan, die je in Gods hand wilt leggen. Bedenk iets wat je makkelijk vindt, maar ook iets wat je moeilijk vindt om echt over te geven aan God.

Daarna kun je het samen echt doen, en er voor bidden dat God dit in zijn hand neemt.

Aan het eind bedenk je wat het betekent wat Abraham zei: 'God zal er in voorzien'.